

Langtursreglement

§ 1 – GENERELT

1. Dette reglement er gældende for alle klubber under DFfR.
2. Enhver klub skal vedtage eget reglement for langtursroning. Dette skal som minimum indeholde nærværende reglements bestemmelser samt regler for ansøgning om og bevilling af langture.
3. Begge reglementer skal være opslået i på klubbens hjemmeside.

§ 2 - DEFINITION AF LANGTURE

1. Enhver tur, der går ud over det daglige roområde, er en langtur.
2. Det daglige roområde skal være fastlagt i klubbens reglement.
3. DFfR kan pålægge klubberne at ændre grænserne for det daglige roområde.

§ 3 - GENERELLE KRAV

1. Enhver klub skal gennem uddannelse af sine medlemmer sikre et højt sikkerhedsniveau.
2. Enhver deltager i langture skal over for klubbens bestyrelse have bevist, at han/hun kan svømme mindst 300 m uden hvil og kan træde vande.
3. Desuden skal enhver deltager i langture været iført oppustelige redningsvest. Hvis dette ikke er muligt, skal redningsvesten være ombord.
4. Enhver båd skal være bemandedet med det antal roere, den er konstrueret til. Der må ikke medtages passagerer, og båden må ikke overbelastes.
5. Sejlføring er forbudt.
6. Den enkelte klubs bestyrelse har ansvaret for, at bådens fører har langtursstyrmandsret.
7. På samme måde kan langtursstyrmandsretten kun tildeles erfarne roere, der har gennemgået et langtursstyrmandskursus afholdt efter DFfR's retningslinjer.
8. Bådens fører er til enhver tid ansvarlig for, at gældende regler herunder søloven og søvejsreglerne overholdes.

§ 4 - TURENS AFVIKLING

1. En båd, der er på langtur, skal følge kystlinjen, når bundforholdene ikke hindrer dette og må ikke være længere ude, end at mandskabet kan bjærge sig selv og båden.
2. Bådens fører har pligt til at søge land, hvis én af mandskabet ønsker det, når manøvren efter førerens skøn er forsvarlig.
3. Det er tilladt at sætte over bugter, vige, sunde og fjorde, hvis turen ellers forlænges uforholdsmæssigt. Dog må afstanden til nærmeste kyst ikke overstige 2,5 km. Sådanne overfarer må kun finde sted efter at bådens fører har indhentet samtykke fra hele mandskabet. Hvis blot én af mandskabet udtrykker betænkelighed ved overfarten, må denne ikke foretages. Bådens fører har fortsat det fulde ansvar.

§ 5 – MATERIEL

1. Den enkelte klubs bestyrelse har overfor myndighederne ansvaret for, at langtursbåde er sødygtige og typegodkendte af DFfR, samt at det øvrige materiel og sikkerhedsudstyr er i forsvarlig stand.
2. Langtursbåde skal altid være forsynet med et øsekar og redningsveste (én til hver person) af en af Dansk Varefakta Nævn (DVN) eller tilsvarende organisation, godkendt type.
3. Kravet om typegodkendelse af langtursbåde bortfalder i danske indsøer og i å-systemer.
4. Enhver langtur i udlandet kan roes i både, der benyttes i det pågældende land.

§ 6 - KLUBBENS ANSVAR

1. Den enkelte klub er over for DFfR ansvarlig for håndhævelsen af nærværende reglement.
2. Såfremt et medlem af en klub væsentligt overtræder DFfR's eller klubbens eget langtursreglement, indberettes sagen gennem kredsbestyrelsen til DFfR's hovedbestyrelse. Medlemmet udelukkes fra deltagelse i langtursroning, indtil sagen er afgjort.

§ 7 – DISPENSATION

1. DFfR's hovedbestyrelse kan efter indstilling fra Motions- og turudvalget dispensere fra nærværende reglement.
2. Dispensation i henhold til foranstående bestemmelse tager hverken ansvar fra bådens fører eller klubbens bestyrelse.